

Teachers must be aware of the possible difficulties and problems that might occur in the process of adopting individualised learning in their classroom. A lot of research is to be done before putting the mentioned approach into practice. One must use reliable recourses for investigation.

One of the most important things to be considered when adopting an individualised learning approach is the pace of learning. A teacher should make sure that all the students reach the established goals at the end. However, it is a good idea to let the students set the pace of learning. [2]

Another key point we want to mention is the choice and adaption of the available materials. These days there are plenty of online recourses that can be used and modified due to individual needs of learners. One thing to be taken into account is the possibility to get online access and the availability of devices for all the students.

In conclusion, we can state that individualised learning is an effective approach for modern primary schools and it may help to meet the expectations and demands put forward by the educational reform in action.

REFERENCES

1. Russel D. Individualised learning improving outcomes
[URL:https://www.teachermagazine.com/au_en/articles/individualised-learning-improving-outcomes](https://www.teachermagazine.com/au_en/articles/individualised-learning-improving-outcomes) (дата звернення 01.12.2020)
2. Downing R. 9 Elements of Individualised Learning
[URL:https://schoolbox.com.au/blog/9-elements-of-individualised-learning/](https://schoolbox.com.au/blog/9-elements-of-individualised-learning/) (дата звернення 01.12.2020)

Човніцька Х. І.

група АМ–33 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Чорній Р. П.

ПОНЯТТЯ ПРИСЛІВНИКА В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Вступ. Проблеми визначення поняття прислівника та його класифікацій вивчали такі іноземні мовознавці як, Х. Світ, Д. Бібер, Г. Ліч, Е. Фінеган, В. Каушанська та М. Блох. Граматичне явища прислівника викликає особливий інтерес і серед українських мовознавців, які аналізують поняття прислівника, роль прислівника в англійській мові. Зокрема Н. Мединська досліджує предикативні прислівники, В. Бойко та Я. Давиденко вивчають лексико-граматичні розряди прислівників, О. Глотова фокусує увагу на класифікації прислівників причини.

Проблема класифікації прислівника є однією з найважливіших і водночас дуже складною в структурі сучасної англійської мови. З тієї причини, що питання про визначення прислівника як класу, є одним із каменів спотикання у вивченні сучасної англійської мови, оскільки він вважається найбільш неоднорідною групою слів і до того ж, ці слова, можуть збігатись з словами інших класів.

Завдання полягає у визначенні та обґрунтуванні поняття прислівника та його класифікацій за допомогою напрацювань вчених.

Прислівник – самостійна частина мови, яка вживається з іншими частинами мови, а саме з дієсловами, прикметниками або ж з іншими прислівниками, рідше з іменниками щоб характеризувати та модифікувати їх.

В своєму дослідженні ми послуговуватимемося визначенням прислівника, запропонованим М. Блох і В. Каушанською: «Прислівник зазвичай визначається як слово, що виражає або властивість дії, або властивість іншої властивості, або обставини в яких дія відбувається» [1, с. 220] та «Прислівник – це частина мови, яка виражає обставини, що стосуються дії чи стану, або вказує на деякі характерні риси дії чи якості» [3, с. 245].

Відомо, що деякі мовознавці стверджують, що прислівник як частина мови не є строго визначеним поняттям, оскільки включає найрізноманітнішу групу слів. Щоб підкреслити невід'ємний статус прислівника в системі частин мови, М. Блох пропонує визначати прислівник як умовне слово, що позначає несуттєву властивість, тобто властивість неосновного референта. Саме ця ознака характеризує прислівник своїм власним, конкретним номінативним значенням і цим самим забезпечує невід'ємний статус прислівника в системі частин мови [1].

Усі джерела з якими ми працювали, показують, що прислівники різні у значенні і творенні та має багато класифікацій, які різняться між собою, оскільки багато мовознавців пропонують власні точки зору щодо способу класифікації.

В. Каушанська та Е. Хоменко вирізняють чотири типи прислівників за способом творення:

- прості (*simple*): *here* тут; *there* там, туди; *now* тепер, зараз; *soon* скоро, незабаром; *late* пізно; *very* дуже і т. ін.;
- похідні (*derivative*): *slowly* повільно; *forward* вперед; *likewise* також, теж, подібно і т. ін.;
- складні (*compound*): *somewhere* де-небудь, куди-небудь; *anyhow* так або інакше, будь-яким способом; *nowhere* ніде, нікуди і т. ін.;
- складені (*composite*): *at once* відразу, негайно; *at last* нарешті і т. ін [3; 6]

Н. Утевська та М. Блох пояснюють тип складених прислівників таким чином: «Фразові прислівники складаються з двох або більше слів, як *a great deal*, *a little bit*, *now and then*, *a lot of*, *from time to time*, *a great deal of*, *far enough*, *kind of*, тощо» [5, с. 64] та «Серед прислівників є також своєрідні складені утворення та фразові утворення прийменникового, сполучникового та інших типів *sometimes*, *nowhere*, *anyhow*; *at least*, *at most*, *at last*; *to and fro*; *upside down*; тощо» [1, с. 223]. М. Блох об'єднує складний і складений типи прислівників.

Н. Раєвська пропонує дещо подібний підхід до категоризації прислівників класифікуючи прислівники з урахуванням морфемної структури на вісім груп [4].

Існує ще одна поширена класифікація прислівників за їх значенням:

- прислівники часу (*adverbs of time*): *today* сьогодні; *yesterday* вчора; *now* тепер; *soon* незабаром; *early* рано; *late* пізно; *then* тоді; *before* до того як; *afterwards* згодом, пізніше; *immediately* негайно, невідкладно та ін.;
- прислівники місця і напрямку (*adverbs of place and direction*): *here* тут; *there* там; *where* де; *near* поблизу; *backward* назад, задом наперед; *upstairs* вгору (по сходах), нагорі; *above* зверху та ін.;
- прислівники повторюваності й частотності (*adverbs of repetition and frequency*): *often* часто; *seldom* рідко; *ever* будь-коли; *never* ніколи; *sometimes* іноді; *always* завжди та ін.;
- прислівники способу дії (*adverbs of manner*): *quickly* швидко; *well* добре; *slowly* повільно; *easily* легко; *kindly* привітно, ласкаво, люб'язно; *sincerely* щиро та ін.;
- прислівники міри й ступеня (*adverbs of measure and degree*): *very* дуже; *quite* зовсім; *little* мало; *too* занадто; *much* багато; *rather* краще, радше, охоче, переважно; *almost* майже, мало не; *enough* доволі, досить та ін. [2; 3; 5]

Прислівники часу можна поділити таким чином:

- означені (*definite*): *today* сьогодні; *tomorrow* вчора; *now* зараз; *tomorrow* завтра; *immediately* негайно та ін.;
- неозначені (*indefinite*): *before* до; *soon* скоро; *late* пізно; *ever* коли-небудь; *always* завжди та ін. [5]

Існує також така група прислівників:

- прислівники речень (*sentence adverbs*): *certainly* звичайно; *surely* точно; *perhaps* можливо; *clearly* чітко та ін. [5]
- прислівники причини та наслідку (*adverbs of cause and consequence*): *therefore* отже; *since* оскільки; *consequently* відповідно; *due to* через та ін. [3]

Відомо, що ще «три групи прислівників стоять осторонь: питальні (*interrogative*), відносні (*relative*) та сполучникові (*conjunctive*) прислівники» [3, с. 247]. Проаналізувавши інформацію про ці групи, ми з'ясували, що прислівники, що належать до цих груп, відіграють особливу роль у формуванні особливих питань та творенні деяких видів підрядних речень [3; 5].

До прикладу,

When are you going?

This is the city where I was born.

He went to the supermarket; however he did not buy anything.

Висновок. Прислівник – це слово чи словосполучення, яке модифікує або кваліфікує прикметник, дієслово, прислівник чи групу слів, виражаючи місце, час, обставини, спосіб, причини, ступінь тощо. Як частина мови, прислівник має власне, конкретне номінативне значення і строго визначений. Прислівник класифікується по різному, оскільки багато мовознавців представляють власні точки зору щодо способу класифікації. Найпоширеніші класифікації за творенням, а також за значенням.

ЛІТЕРАТУРА

1. Блох М. Я. Теоретическая грамматика английского языка: учеб. Для студентов филол. фак. ун-тов и фак. англ. яз. педвузов. Москва: Высш. школа, 1983. 383 с.
2. Верба Л. Г. Грамматика сучасної англійської мови. Київ : ТОВ «ВП Логос-М», 2015. 352 с.
3. Каушанская В. Л. Грамматика английского языка: пособ. для студ. педаг. ин-в и ун-в. / В. Л. Каушанская, Р. Л. Ковнер, О. Н. Кожевникова, Е. В. Профкофьева, З. М. Райнерс, С. Е. Сквирская, Ф. Я. Цырлина. Москва : Страт, 2006. 320 с.
4. Раєвська Н. М. Теоретична граматики сучасної англійської мови – Modern English Grammar : підруч. для студ. фак. романо-германської філ. ун-тів і пед. ін-тів іноз. мов. Київ : Вища школа, 1976. 304 с.
5. Утевская Н. Л. English Grammar Book = Грамматика английского языка : учеб. пособ. Санкт Петербург : Антология, 2007. 544 с.
6. Хоменко Е. Г. Грамматика англійської мови : навч. посіб. 2-ге вид., випр. Київ: Знання-Прес, 2007. 606 с.

Чорна О. І.

група МАМ–11 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Бабій Л. Б.

ALLUSIONS AS A MEANS OF EXPRESSING THE INTERTEXTUALITY IN DAN BROWN'S «INFERNO»

The perception and correct interpretation of a literary text is related to the polysemantic nature of the writer's language. The author often applies a variety of stylistic devices and uses information from different sources. This interaction of several texts at different levels is called *intertextuality*. One of the most common and leading means of expressing intertextuality is considered to be an *allusion*.

The studies of this phenomenon occupy a significant place among the topical issues of modern linguistics. Thus, the **aim** of the research is to define the notion of allusion, its key features and types as a means of expressing intertextuality in the novel «Inferno» by Dan Brown. A thorough analysis shows that the term «allusion» has an ambiguous nature of interpretations.

There are several definitions of the term «allusion». The Oxford Dictionary defines it as 1) a play upon words, a word-play, a pun; 2) symbolic reference or likening; a metaphor, allegory; 3) covert, implied or indirect reference; a passing or incidental reference [3, p. 348].